

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Η' 693

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Πέμπτη 4 Σεπτεμβρίου 1930

ΤΗΝ 7^{ΗΝ} ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΑΡΧΕΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΜΠΟΡΟΠΛΗΝΓΥΡΙΣ
ΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΙ ΛΗΓΕΙ ΤΗΝ 15^{ΗΝ} ΙΔΙΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΙΑΣ ΕΝ ΚΡΕΤΣΟΥΝΙΣΤΗ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου και τέλος)

«Αλλ' έχει και γενικωτέραν ιστορίαν η Κρετσούνισσα, μετά των περιχώρων αυ-
τής.

Περί τα μέσα του ΙΗ αιώνου, ήτοι πε-
ρί τα 1750, εξωμάται Άλβανοί επεχείρη-
σαν να μεταστρέψουν διά της βίας εις
τον Μωαμεθανισμόν την επαρχίαν Κου-
ρέντων, ούτω δὲ ἐξώμασεν ἐν τῇ χωρίῳ
τούτῳ δολοκλήρῃ ἡ μέχρι σήμερον φέρου-
σα τὸ μωαμεθανικὸν ὄνομα συνοικία
«Τζέφρου» ἐκ τοῦ ἀναλαβόντος καὶ πραγ-
ματοποιήσαντος τὴν ἐξωμοσίαν αὐτῆς Ἀλ-
βανοῦ Τζέφρου, ἄλλος δὲ Ἀλβανὸς ὁ Γιου-
νοῦς Ἀλῆς, ἐπὶ κεφαλῇς δώδεκα Διό-
πηδων, κατέστησε τοιφλίμῃ του τὴν πρῶ-
την συνοικίαν τοῦ χωρίου τούτου, ἥτις
φέρει μέχρι σήμερον τ' ὄνομα Τοιφλίμῃ,
ἐκπεσε οὐκ οὐκ οἶκον «Κούλιν» πρὸς κα-
τοικίαν του καὶ λουτρῶνα, τοῦ ὁποῦ το
νομα σώζεται μέχρι σήμερον «λουτρεῖς»
καὶ βρύσιν, φέρουσαν μέχρι σήμερον τ' ὄ-
νομα του συγκεκριμένου «Γιου-Νιῦς Ἀ-
λῆ». Τότε θρησκεία καὶ ἔθνος ἦσαν ἀ-
ρρήκτως συνδεδεμένα καὶ ὁ ἀρνούμενος
τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ μαζήννετο συγ-
χρόνως καὶ τὸν ἐθνισμόν του, δι' αὐτὸ
καὶ ἡ ἐκφοροστικωτάτη δημοτικὴ μας γλῶσ-
σα ἀπεκάλεσε προσφῶδες τοὺς τοιοῦτους
ἐξωμάτας Τούρκους, δημιουργήσαντες καὶ εἰ-
δικὸν ῥήμα «τουρκεῦα—ἐτούρκεψε» ἡ δὲ
ἐξωμοσία τῆς συνοικίας Τζέφρου, ἀγνω-
στον πῶς ἐκαλεῖτο πρῶτον, καὶ ἡ παρουσία
τοῦ Γιαννοῦς Ἀλῆ ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ
Τοιφλίμου μετὰ τῶν δέκα—δώδεκα ὀπλο-
φόρων του, συνετέλεσαν τοῦλάχιστον νὰ
ἐξωμάσῃ τὸ μεγαλύτερον μ' ὅς τῶν Κου-
ρέντων, τεσσαράκοντα ὀκταετία, ἔ.θ.α.
ἐκτίσθη καὶ ἰσχυρὴ, νὰ ἐξωμάσῃ τὸ παρ' ἐμὲ
μενον χωρίον Λιθινόν, ἐνθα ἐκτίσθη ὁ
αὐτοῦς Μειζίτ, ἐπίσης καὶ τὸ παρακείμε-
νον χωρίον Ριζοχόν, ἐνθα ἐκτίσθη ἰ.θ.α.
μὲ τῶν ὀπλοῦν αὐτῶν τοποθεσίαι φέ-
ρουν μέχρι σήμερον τὰ ὀνόματα «Μειζίτ»
καὶ «Τζιμί». Ἐπίσης ἐτούρκεψαν δολοκλήρῃ
τὰ χωρία Λιόκου καὶ Μεγάλη Γρανίτσα,
ἥτις φέρει μέχρι σήμερον τὴν προσωνυ-
μίαν Τουρκογρανίτσα. Ἐάν διέξικολοῦ-
ται ἀπορροστικῶς τὸ ἔργον τῆς ἐξωμοσί-
ας, δὲ ἐτούρκεψεν δολοκλήρῃ ἡ επαρχία
τῶν 84 χωρίων τῶν Κουρέντων, ἅτινα ἀ-
πέχουν τὴν καρδίαν τῆς Ἡπείρου, ὁ
δὲ ἐκτουρκισμὸς τῶν Κουρενοχωρίων
δὲ συνετέλει εἰς τὴν ἐξωμοσίαν ὀλοκλή-
ρῃ τῆς Ἡπείρου, καὶ σήμερον οἱ Ἡ-
πειρώται δὲν θὰ ἦσαν οὔτε Χριστιανί,
οὔτε Ἕλληνες, ἀλλὰ Τουρκαῖοι καὶ ἡ
Ἡπείρος, ἡ Ἑλλάς τῆς Ἑλλάδος, κατὰ
τὸν Ἀριστοτέλην, δὲν θὰ ἦτο Ἑλληνικὴ
ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' Ἀλβανικὴ Ἑ-
παρχία τῆς Ἀλβανίας.

Ἄλλ' ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἄφησε
τὴν χώραν ταύτην, ἐν ἣ ἐγεννήθησαν τὸ
πρῶτον τὰ ὀνόματα «Ἑλλὰς» καὶ «Ἕλληνας»,
καθ' ὃν χρόνον οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἔφερον
ἄλλα ὀνόματα: Πελασγοί, Δωριεῖς, Ἰω-
νέες, Αἰολεῖς, νὰ τουρκεψῇ καὶ νὰ ἐξαλ-
λῇ τὴν ἐν Ἡπείρῳ πατρίδα αὐτῆς
ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἑξαγιασθέντος, διατοῦ
λαοῦ τῆς Ἀγίας Κοσμάτοδης Μεγά-
λου Δένδρου τῆς Αἰτωλίας.

Ὁ μέγας οὗτος ἄγιος καὶ μάρτυς τῆς
Ἡπείρου, περιερχόμενος περὶ ἀπὸ χω-
ρίου εἰς χωρίον, ἀφίχθη καὶ ἐνταῦθα, πε-

ρί τα 1775 καὶ συγκαλέσας τοὺς προκρί-
τους τοῦ χωρίου τούτου Νιούπην, Μπό-
λον, Σιαμούταν, Κολοκῦθαν, Μούζιον
ἄλλ. συνέστησε εἰς αὐτοὺς τὸν φόνον τοῦ
Γιουννοῦς Ἀλῆ μετὰ τῶν ὀπλοφόρων του,
ἀλλ' οἱ Κρετσουνιστιῶτες τότε ἦσαν ἀφο-
πλισμένοι ὑπὸ τῶν ἐξωμοτῶν, καὶ ἀπὴν-
σαν οἱ δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ πρῶξουν τοῦ
τοῦ, ὁ δὲ Κοσμάς, ἰδὼν τὸ ἀδύνατον τοῦ
ἐγκειμένου, μετέβη εἰς τὸ ἡμεῖς Σού-
λι καὶ ἐξήγησε πενήτηντα Σουλιώτες
πρὸς ἐξολόθρευσιν ὅλων τῶν ἐξωμοτῶν
τῆς Ἑπαρχίας Κουρέντων. Τὸ Σούλι
ἀπέστειλεν εἰς τὸ παρακείμενον χω-
ρίον Τσερκοβίσταν, τὴν φάραν τῶν Ζιου-
λατῶν, ἀριθμοῦσαν σαράντα ἑξ ντου-
φέκια, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Φώτου Ζου-
λίτη, ὁ δὲ τοῖς λαβὼν ἀφορμὴν
τὴν μίανσιν τῆς ἐκκλησίας τοῦ
Ἀγίου Νικολάου, ὑπὸ τῶν ἐξωμοτῶν τοῦ
Τζέφρου, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξα-
ναγκάσουν εἰς ἐξωμοσίαν δολοκλήρῃ τὴν
Κρετσούνισσαν καὶ ἐπιδραμὼν τὴν νύκτα
τοῦ Μεγάλου Πάσχα, κατέφαξε πρῶτον
τὸν Γιουννοῦς Ἀλῆ, μετὰ τῶν ὀπλοδῶν
του, καὶ εἰτα δολοκλήρῃ τὴν ἐξωμοσίαν
συνοικίαν Τζέφρου. Τὸ μέγα τοῦτο γεγο-
νὸς σκληρότατόν μεν, ἀλλ' ἀναγκασιότατον
τότε, συνετέλεσε νὰ ἐγκαταλείψουν, ἀθρόως
τὴν ἐξωμοσίαν τῶν πάντων Κρετσουνιστιῶ-
των Κουρενοχωρίων καὶ ἐντρομοὶ νὰ καταφύ-
γουν πρὸς σωτηρίαν των, εἰς Ἰωάννιναν,
ὅπου τότε κατεῖχε τὸ ἄσωμα τοῦ Γενι-
κοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἡπείρου, ὁ Ἀσὼν
Πασκῆς, ὁ ἐπικαλούμενος Πασκῆ-Καλός,
διὰ τὴν μεγάλην του καλοσύνην, καὶ ἡ-
χίτησαν μὲν ἀμέσως ἀπαέσαντες οἱ νόμι-
μοὶ ἡλιθιοὶ ἔχοντες Κρετσουνιστιῶτες,
δέσμοι ἐ.ω.π.όν. του, ὁ ὁποῖος, εἴτε πε-
σθεῖς περὶ τῆς ἀθωότητος των, εἴτε συγ-
κατήκοντες ἐκ τῶν κλαυμάτων αὐτῶν μυρο-
λογίαν τὸν συνοδευσάτων αὐτοὺς μητέ-
ρων, συγγενῶν ἀδερφῶν καὶ θυγατέ-
ρων, ἀπέλυσεν αὐτοὺς πιστοποιήσας οὗ-
τω τὴν ὑπὸ τοῦ Λαοῦ προσδοχέσαν εἰς
αὐτὸν προσωνυμίαν τοῦ Καλοῦ.

Τότε οἱ Ζιουλατῶν, ἐκκληρώσαντες
πλήρως τὴν ἀποστολὴν των, ἠθέλησαν νὰ
ἐπιστρέψουν, εἰς τὸ ἡμεῖς Σούλι, ἀλ-
λὰ δὲν τοὺς ἄφησαν τὰ Κουρενοχώρια,
ἅτινα τοὺς ἐχάρησαν ἐκτίσεις γαιῶν ἐν
θαν καὶ ἐνθαν τοῦ Καλαμά, καὶ ἀπέτελε
μα τῆς εὐγνώμονος ταύτης δωρεᾶς εἶναι
ἡ ἰδρυσις τῶν δύο αὐτῶν χωρίων, ἅτινα
φέρουν καὶ σήμερον καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
ἡρώ. τοῦ Σουλίου.

Ἡδὲ ἐρχόμεθα εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα
τοῦ 1821.
Τότε, εἰς Κρετσουνιστιῶτες, ὁ Ζήσης
Κουνάβης, ἐκ τῆς ἐπικρατοῦσας συνοικί-
ας τοῦ Τζέφρου, ἀκολούθησας τοὺς Σου-
λιώτες τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, ἠγωνί-
σθη ἀνδρείως, καὶ εἰσέβαλε πρῶτος εἰς
τὰς ἐλευθερωθείσας Ἀθήνας, μετὰ μι-
κροῦ ἀποσπάσματος, χρησιμεύσας, ὡς
πρῶτος φρουράρχος Ἀθηναίων.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Κομματικὸν πόλε-
μον, ὅτε ἐξῆλθον οἱ μεγάλοι ἀγωνισταὶ
τοῦ 1821 εἰς τὴν Μακεδονίαν ὁ Τσιάν-
Καρατάσιος, εἰς τὴν Θεσσαλίαν ὁ Χατζη-
πέτρος καὶ ὁ Ζιάκας εἰς τὰ Γρεβενά, καὶ
οἱ Κήτιος Τζαβέλλας, Σπυρ. Καραν-

σκῆς καὶ Θεόδωρος Γαίβης, μετὰ τοῦ
υἱοῦ του Δημητράκη, εἰς τὴν Ἡπείρον,
(ἡ δύο τελευταῖοι ἐφθασαν μέχρι τῶν προ-
θύρων τῶν Ἰωαννίνων, εἰς Κουτσουλειό,
ὅπου καὶ συνήψαν μάχην μετὰ τὸν Τούρ-
κον ἀρχιστρατήγον Ἀβντῆ—πασῆν)—ἡ
Κρετσούνισσα μὲν δὲν ὑπέστησεν. Ἀπο-
σταλέντος, ὑπὸ τοῦ Βεῖβα τοῦ Γεωργάκη
Τσιάνη, ἀπὸ τὸ Βλαχώρι τῆς Παραμυ-
θίας, ὅπως ἐπαναστήσῃ τὰ Κουρενο-
χώρια, ἡ Κρετσούνισσα πρώτη ὑψώσε
τὴν ἑλληνικὴν Σημαίαν τῆς Ἐπαναστά-
σεως. Ὁ Πασκῆς τῶν Ἰωαννίνων ἀπέστει-
λε τότε τὸν Σουλῆ—μάν—Ταχρήν, υἱὸν
τοῦ ὁ: ὑπουργοῦ τοῦ Ἀλῆ—πασῆ, ἐπὶ
πολλὰ ἔτη χρηματῶντος Ταχρή—Αμπά-
ζη, ἐπὶ κεφαλῇς τεσσαρῶν χιλιάδων Ἀλ-
βανῶν, τὰ δὲ γυναικόπαιδα τῆς τε Κρε-
τσούνιστας καὶ τῶν περὶ τὴν χωρίων, ὅπως
διαφύγουν τὴν ἀλβανικὴν μάχαιραν, κα-
τέφυγον ἐπὶ ὄρους τούτου καὶ ἐσώθη-
σαν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀ-
γίου Κοσμά:—«Αὐτὸ τὸ βουνὸ κολλᾷς
ψυχὰς θὰ γλυτώσῃ».

Οἱ Κρετσουνιστιῶτες, μετὰ τοῦ ἐνὴλ-
κοῦ ἄρματος πληθυσμοῦ τῶν περὶ τὴν
Γερομνήμου, Σιούτιστας, Κοσόλια-
νης, Ζελίστας, Γρανίτας, Ριζοῦ Τσερκο-
βίστας καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχτης τοῦ
τοῦ Καλαμά κειμένου χωρίου μου Σου-
λίου κατέλαβον τὰς τρεῖς ἡ τεσσαρες ἀνα-
βάσεις τοῦ ὄρους καὶ ἐξασφάλισαν τὰ γυ-
ναικόπαιδα, οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς
τοῦ Γεωργίου Κουνάβης, ἀπὸ τοῦ
Τζέφρου τῆς Κρετσούνιστας, Γεώργιος
Κουνάβης ἀπὸ τὴν Κοσόλιαν, καὶ Κώ-
στας Μήτσος ἀπὸ τοῦ Γερομνήμου συνε-
κρούθησαν μετὰ τοῦ τουρκοβαλβανικοῦ
Στρατοῦ εἰς τὴν μεταξὺ Κρετσούνιστας,
Σιούτιστας Γερομνήμου καὶ Ραίκου θέ-
σιν «Πουρνάρι» καὶ ἠμποδίσαν αὐτὸν νὰ
ἐπιχειρήσῃ ἀνάβαιον ἐπὶ τοῦ ὄρους, πρὸς
σύλληψιν καὶ σφαγὴν τῶν γυναικοπαί-
δων. Τὸ μόνον δὲ θῦμα τῆς ἐπαναστά-
σεως ταύτης ὑπῆρξεν εἰς Κρετσουνιστιῶ-
της, ὁ νόμιμος Βαγγέλης, σὺλληψίς καὶ
σφαγὴς ὑπὸ τῶν Τουρκαλβανῶν, μετ' ὃ
τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Οἰκουμένου Πιτριαρ-
χείου, ἐξῆλθον εἰς Ἰωαννίνων οἱ Πρόξε-
νοι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, μετὰ
τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων καὶ ὑπέ-
ταξαν τὰ ἐπαναστατήσαντα, ὡς ἀντιπρὸς
εἰρημνία χωρίῳ, καὶ ἐπανῆλθεν ἡ γαλή-
νη, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον εἰσβάλλει
εἰς τὰ χωρία ταῦτα στίφη Ἀλβανῶν, δι-
ήρπασαν ὅλο τὸ ζωντανὸ βίον: γελᾶται,
φορηγὰ, καὶ γιδοπρόβατα, καὶ τὰ οἶκα
ἀκὰ ἐκπύλα καὶ σκευὴ, καὶ ἐκφυγόντες
τὰ σπύτια. Ἡ ἀσύνετος αὕτη ἐπαναστά-
σις ὀνομάσθη ἐκτοτε «χαλασμός» καὶ σή-
μερον ἀκόμη λέγουν:

—Ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ χαλασμοῦ.
Κατὰ τὴν λεγομένην ἐπαναστάσιν τοῦ
Λυκουρῆου πρὸς τοὺς Ἀγίους Σαράν-
τα, ἐν ἔτει 1878, ἄγαν τότε, ἔγινε, ἡ
κρίσις 17 ἑτῶν, ὁδῆγησα πολλοὺς ἐκ τῶν
χωρίων τούτων εἰς Λυκούρην, μετὰ δὲ
τῶν ἀκολουθησάντων μετὰ ἡσαν καὶ οἱ
Κρετσουνιστιῶτες Χριστοδούλος Εὐρύκειος
Κώστας Βέλλης, Δημ. Ποσχίδης, διδά-
σκαλος, ὁ μετέπειτα ἱερεὺς, Παναγιῶς
Λάμπας Ἀναστ. Κρομμύδης, Χριστοδού-
λος Κολυμπόνης καὶ ἄλλοι, οὕτως πάν-
τες σήμερον εὐρίσκονται εἰς τὰς αἰωνίας
μονὰς καὶ μόνος ἐγὼ ἐπέβην κατὰ τὴν
ἱερὰν ταύτην ἡμέραν ἵνα τελῶ τὸ μνη-
μόσυτόν των.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίοδον
τοῦ λεγομένου Μακεδονικοῦ ἁ-
γῶνος, ἐκινήθησαν τὰ χωρία ταῦ-
τα μετὰ κέντρον τὴν Κρετσούνι-
σσαν, οἱ θερμοαίματοι ἦσαν

καὶ ὅπλα ἐναντίον τῆς Τουρκι-
κῆς Κυβερνήσεως, εἰς δὲ ἐκ τοῦ
των, ὁ Γεώργιος Λέντζος, ἐφονεύ-
θη, μαχόμενος ἐναντίον τουρκι-
κοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσμα-
τος ἐδῶ που πλησίον.

Καὶ τέλος κατὰ τὴν πολιορκί-
αν τῶν Ἰωαννίνων ὑπὸ τοῦ Νι-
κηφόρου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ,
ἐπηγγενομένησαν ἐν Ἰωαννίνοις
ὁ Κρετσουνιστιῶτης Κουνάβης,
ὁ Σουλιώτης Γεώργιος Γεωργά-
κης Τσερκοβίστανος Ράφης
καὶ ἐσφάγη ὁ Δημοσθένης Ἀν-
τωνιάδης.

Παραίνων ἤδη τὸν μακρὸν τοῦ
τον ἱστορικὸν λόγον μου, παρα-
καλῶ ὑμᾶς, ἀντιπρόσωπε τῆς ἑλ-
ληνικῆς Κυβερνήσεως, Κύριε
Διμήτριε Βλαχόπουλε, γόνε
Ἀρματολῶν καὶ Κλεφτῶν τῆς
Αὐτικῆς Ἑλλάδος, ν' ἀποκαλό-
ψῃτε τὴν ἀναθηματικὴν ταύτην
πλάκα, τὴν φέρουσιν ἐγκαταραγ-
μένα, χρυσοῖς γράμμασι, τὰ ὀ-
νόματα τῶν δύο μεγάλων τέκνων
τῆς Κρετσούνιστας: Παπᾶ Γε-
ωργίου Σουγδουρή καὶ Ἰωάν-
νου Δορμολῆ. Αἰωνία ἡ μνήμη
των!

Ζήτω ἡ εὐανδρὸς Κρετσούνι-
στα μετὰ τῶν περιχώρων τῆς
Γερομνήμου, Σιούτιστας, Κο-
σόλιανης, Ζελίστας, Γρανίτας,
Ριζοῦ, Τσερκοβίστας, Σουλίου,
Ραίκου καὶ λοιπῶν.

Ζήτω τὸ ἔθνος!
Ζήτω ἡ μεγάλη μας Πατρίς
Ἑλλάς!

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὁ ἐκ Τσαρλαβανῶν τοῦ Παγονίου Σε-
βασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας
Κὺς Κὺς Ἀθηναγόρας, καύχημα καὶ αὐ-
τὸς τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Κλήρου, ἐξελήν
Μητροπολίτης Ἀμερικῆς. Σημνύεται ἡ
Ἡπείρος διὰ τὴν ἐλογίαν ταύτην, ὅτι
καὶ ἐν δὲν πρᾶγμα τοιοῦτο, διότι ἐνδε-
χόμενον νὰ μετασθῇ αὕτη, λόγῳ τῆς
στάσεως, ἥν τιρεῖ ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἕλλη-
νας, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὰς ἐκεῖ ἐλληνικὰς
ἐφημερίδας, σπασσισθεῖς, ἐκπορεύθη σὺν
αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς παραμονῆς τῶν ἡδὲ ὑπὲρ
αὐτῶν ἐν Ἀμερικῇ τοῦτον Ἀρχιερεῶν
καὶ κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπὲρ τοῦ Μη-
τροπολίτου Μεθώνης Κου Βασιλείου.

Ὁ ἐκ Μολδαβίας τῆς Κονιότης καὶ ἐν
Λογγῇ Ἀτλάντ τῆς Ἀμερικανικῆς Συμ-
πολιτικῆς ἐνεργούμενος συνδραστήτης μας
κ. Β. Τζημιτάδης, εἰς ἐνεργειᾶς συνδρα-
στῆς τῆς λαμπρᾶς εἰκονογραφημένης
μνημῆτος «Ἀτλαντίδα» τῆς Νέας Ὑδ-
ρας τῶν ἐν Μολδαβίᾳ πατέρων του κ. Χρι-
στοδούλου Τζημιτάδην, ὁ δὲ πατὴρ του
οὗτος, ἐκ τῶν 12 τευχῶν, τὰ ὁποῖα ἐκρε-
πε νὰ λήβῃ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἔχει λάβει
μόνον τὰ τεύχη Παρακαλεῖται ὁ Διευ-
θυντὴς τοῦ Ταχυδρομικοῦ Κονιότης κ.
Γ. Τερινιάς νὰ ἐξετάσῃ εἰ ἔχουν γείνει
τὰ ὁποῖα 9 τεύχη καὶ νὰ μᾶς ἀναφί-
ρη. Διὰ τοῦτο λαβαίνομεν ταχυδρομι-
κῶς τὰ τεύχη τῆς εἰκονογραφημένης μνη-
μῆτος «Ἀτλαντίδος», ὁ δὲ κ. Χρ. Τζημι-
τάδης δὲν τὰ λαβαίνει. Ἄλλης ἐθνικιστῆ-

